В долину Марень до палацу Розамонди
Думки мої мрійкі рої дрібні роять
Палац дар короля встає безчільно онде
Мов голий той король між шмаганих троянд

Думки розбіглися босоніж серед саду
Їх тішить бачиться жабине попурі
І кипарисові кужілки угорі
Вже й сонце брязнуло квіток ясне свічадо

Кривавиться стигмат долоні проти шиб
Хто захід прохромив який підбитий лучник
Живицю що гірчить вино солодке шипр
В ягняти білого я пив на тайних учтах

На гостряки колін монарха-перелюбця
На тридцять перший май на свид його і юнь
Коханка зиркає й чаклунські токи ллються
Із круглих тих очей в яких чаїться гунн

Владарко дум моїх з гладким перловим крупом
Перлистіших нема ніде перлових круп
Кого чекаєш ти
З думок моїх красунь довірилась кому б
Іде їх ціла трупа

Стук стук Заходьте в вестибюль надворі млисто
Як лампка мерехтить клейнод-золотожар
За коси голови на вішалки повісьте
А небо мов нічне голчастих повне жал

В світлиці на бенкет уже столи накрили
І смаженини дух гостям аж ніздрі дме

Із двадцятьох супів три кольору урини
Король двійко яєць спожив у консоме

А потім принесли кухарчуки маліські
Філе з моїх думок з них кожна ласий шмат
Біфштекси з битих мрій криваві по-англійськи
І з спогадів моїх шаткований форшмак

І мали мерзлий смак їлкої мамонтини
Наїдки з мертвих від тисячоліть думок
А в звивинах моїх примари закрутили
Кістками дзвонячи мертвецький свій танок

Непутнім голосом їдоме верещало
Що Боже крий!
Але живіт голодний все глухий
Трощили кості аж за вухами лящало

Ах Боже крий! Що там стояв за лемент
Од пирогів од лагомин і од м'ясив
Де язики вогню де ті свята зелені
Моїм думкам усіх країн усіх часів